

Peer Güntin Timo Nikki - Mies työssä ja työn takana.

Peer Günt yhtyeen kestopuosio on miehelle iso ilo ja antaa voimaa elämään.

Nikki itse sanoo olevansa duunari ja se on helppo uskoa. Säveltämisen ja sanoittamisen lisäksi kitaristilaulaja hyppää silloin tällöin bussirattiin ja auttaa Peer Güntin teknikoita roudaamisessa.

-”Pysyn hyvässä kunnossa kun välillä tartun ”härkää sarvista”, ajoin aikanaan Kirkalla työskennellessäni bussia ja roudasin joten tiedän myös miten raskasta roudareilla on, varsinkin jos on kiire ja se on itestä riippumatonta. Kerran muuten ajoin kusematta Tornioista Heinolaan, sitä on joskus jälkeensä naurettu.”

Mies näyttää hyvinvoivalta ja vaikuttaa tyytyväiseltä, harvinaista rokkiäijälle. Tupakoimatta olet ollut jo 9-vuotta, entä alkoholi, maistuuko enää ollenkaan?

-”Kyllä joskus maistuu, mutta vähemmän kuin ennen. Mulla on aina ollut aika huono viinapää ja nukahdan jos otan vähänkin liikaa, siitä on kyllä se etu että aamulla oon virkeä ja rentoutunut.”

Koska viimeksi olit kapakassa?

-”Reilu viikko sitten, olin Tapparannan kotipelissä Hakametsän jäähallissa ja sen jälkeen ravintola Konttorissa jossa sitten nukkumatti alkokin haastaa.”

Miten pysyt keikoilla hereillä?

-”Pakosta, no ei kai, selvinpäin ei mua niin aikaseen nukuta.”

Käytkö muiden bändien keikoilla?

-” Aika harvoin, viimeks näin Jonna Tervomaan Turussa, tykkäsin kyllä. Keikat saisi olla alkuillasta niin tulis useammin mentyä. Meidän rumpali, Sakke, kävi vuodenvaihteessa Nashvillissä ja siellä soitti bändit jo aamu yheksältä. Täällä se ei kyllä toimit.”

Mikä tekee sut onnelliseksi?

-”Perhe ja se kun asiat sujuu.”

Mitä harrastat?

-”Nää ehkä pudottaa pikkasen mun uskottavuutta rokkiäijänä mutta sauvakävelen, hiihdän ja uin. Nuoremman pojan kanssa pelataan lätkää ja potkitaan fudista, vanhemman pojan kanssa en enää pärjää kun se pelaa jo amatikseen kiakkoa Tapparassa.”

Koulutat myös laskuvarjohyppääjiä?

-”Nuorempana joo, mut nyt olen ollut monta vuotta kouluttamatta ja hyppäämättä.”

Montako kertaa olet hypännyt koneesta?

-”Vajaa puolitoistatuhatta kertaa.”

Miten innostuit laskuvarjo-urheilusta?

-” Joskus 90-luvulla keikkamyymme Seppo Kahilainen vei meidät hyppäämään ja minä ja silloinen miksaajamme, Reima Saarinen, innostuimme jatkamaan harrastusta sillä seurauksella että se vei mut mukanaan. Kesät menivät aika pitkään Utin laskuvarjokerholla. Hypin tarkkuushyppyä eli varjoa ohjataan ja pyritään osumaan 3senttiä halkaisijaltaan olevaan maaliin.”

Mikä siinä on hienointa?

-”Alussa se oli se pelonvoittamisen tunne ja adrenaliinihype. Myöhemmin se muuttu hauskanpidoksi ja ilo tuli onnistuneesta hypystä ja sitten kouluttaessa nautti siitä kun muutkin onnistuivat.”

Olet kohta 49-vuotias, oletko mielestäsi vanha?

-” Tarpeeks vanha. En anna kaikenlaisten turhanpäivästen asioiden rassata ja olen myös tarpeeks vanha vaatiakseni ihmisiltä hyvää käytöstä ja työssä vaadin myös hyvää työmoraalia.”

Viittaatko tällä entisiin työkavereihisi?

-”En, vaan nykyisiin.”

Oletko rokkiporukoissa ”paitsiossa”?

-”Ehkä joo, jossain mielessä”.

Mistä luulet sen johtuvan?

-”Kärsin kroonisesta narsisminpuutostaudista, olen huono tuppaamaan itteäni minnekään ja olen varmaan aika tylsä tyyppi kun en jaksa puhua työasioista ja muistella jotakin soitettua keikkaa ja niiden jälkeen vedettyjä mimmejä ja lärvejä.”

Haluaisitko olla esillä enemmän?

-”En varsinaisesti. Musiikki tietysti voisi olla.

Jos mulla on joku mielipide niin pystyn keskustelemaan siitä myös ystäväni kanssa tai kotona perheen kanssa.”

Seurasitko Idolsia?

-”Hyvin hyvin vähän.”

Mitä mieltä olet? Pystyykö sitä vertaamaan esim. Rokin SM-kisoihin josta Peer Günt aikanaa pokkasi kultaa jättäen mm. Kolmannen Naisen ja Idols tuomari Asko Kalloksen bändin , Keban, taakseen?

-”Nyt kun paperitehtaita suljetaan niin kai tälläisiä Paperitähtitehtaita tarvitaan. Ei näitä kisoja pysty vertaamaan. Rokin SM-kisat olivat ihan toisenlaiset ,siellä bändit esittivät omaa musaansa ja soittivat ite. Siellä nostettiin talentti bändi esiin ilman stylistejä ja valtavaa koneistoa. Idolsilla kai yritetään enemmänkin pitää levy-yhtiöt vedossa, minusta se on teeveen väkivaltaviihdettä.”

Miten kulutat musiikkia?

-”Autolla ajaessa tai matkustaessa saatan kuunnella radiota. Toimittajat usein pilaavat musaohjelmat höpöttämällä itestään asioita jotka ei ainakaan mua kiinnosta, niistä on tullut aika narsisteja. Musiikkia tulee paljon ja se on hyvä, enemmän saisi tulla vaikkapa bändien ja biisien taustoista ohjelmia ja kai niitä tuleekin. Olen mä koonnut jonkun automatkaceeden meille ja siellä on Led Zeppeliä, Nugentia, Teräsbetonia, Jack Jonsonia, Danko Jonesia , Rockenrollbändiä ja taitaa siellä olla Tiktakkiakin.”

Kuunteletko musaa kotona?

-”Joo, Radio ysiviisseiskan erätauoilla. En ite laita juurikaan musaa soimaan paitsi jos vaimon kanssa tanssitaan tai kun opettelen omia biisejäni.”

Aika erikoista?

-”Ei minusta.”

Seuraatko politiikkaa?

-”Kyllä seuraan, vanhemmiten se on alkanut jopa kiinnostaa. Huono puoli Suomen politiikassa on osittain se että, pellet on esillä jatkuvasti. Asiat ja asialliset tyypit jäävät niiden varjoon.”

Onko rokkimaailmassa samankaltaisuutta?

-”Joo, mutta tänne se vähän kuulukin... luulen että se on asiallisten tyyppien oma valinta, eivät ne framilla olevat narsistit tätä rokkimaailmaa pyöritäkään vaan ne takavasemmalla olevat asialliset tyypit.”

Olette soittaneet kimpassa kolmisen vuotta, miten bändi soi?

-”Hyvin. Jätkien kanssa soittaminen antaa mulle virtaa. Mielestäni Peer Günt on parempi ku koskaan, sanon tämän väheksymättä Erkinharjua ja Kettulaa.

Kerro rumpalistasi, Sakke Koivulasta?

-”Hän on mainio tyyppi, hyväntuulinen perheen isä. Kiinnostunut monista muistakin asioista kuin soittamisesta ja muusikkona olemisesta. Sellasta arvostan. Taitava kaveri kaikin tavoin. Osaa soittaa myös kitaraa ja laulaa. Monipuolinen kannuttaja, nopeat kädet ja pää, isot jalat ja sairas musiikkimaku. Hamuaa ja trokaa rumpuja ympäri maailmaa. Olen iloinen että hän soitti mulle silloin kun edellinen kokoonpano veteli viimeisiä keikkojaan”.

Kerro basististasi Pete Pohjanniemestä?

-”Pete on rauhallinen, paitsi lavalla. Se on hyvä kitaristi ja siksi se osaa soittaa bassoo just mun maun mukaan. Pete on herrasmies vaikkei syö lihaa. Rokkijätkä. Tekee myös omaa musaa.”

Kuinka usein teille tulee ristiriitoja bändin kesken?

-”Ei kai kovin usein kun en yhtään muista. Ehkä jotakin pientä säätöä voi joskus olla.”

Millainen ryhmä tienpäällä kanssasi kulkee?

- Kolme teknikkaa, me kolme soittajaa ja joskus myös vaimot lähtevät reissuun.

Millainen henki teillä on bändissä ja sillä porukalla joka kulkee tienpäällä?

-”Hyvä.”

Onko vaimosi oikeasti hörhö, muusikko ja roudariporukoissa kulkee hurjia huhuja hänen kovasta suustaan ja viinapäästään, pitääkö tämä paikkaansa?

-”Pitää. Hän on hörhö, varsinkin kun ottaa rinksua ja siksi hänestä niin tykätäänkin. Tai ainakin minä tykkään. Hän ei ole mikään murjottaja ja osaa käyttäytyä. Noissa porukoissa ei oikein ymmärretä sitä että puoliset kulkee mukana ja varsinkin jos kyseessä on vahva ja itseään kunnioittava nainen, sellaset mielipiteettömät tytöt ehkä siedetään. Mä olen ollut iloinen jos vaimo on lähtenyt keikoille mukaan. Me ei olla mitään parikymppisiä joille bilettäminen on päällimmäisenä keikkareissuilla. Kai se joitaki nyppi kun vaimot joskus tissutteli mejän osuuksia raiderista sillä välin kun heillä oli työt tehtävänä. Tällanen suvaisemattomuus ja ahneus ei rokkiin kuulu mun mielestä. Naiset pitävät hauskaa meidän työpaikalla silloin kun pääsevät irti arjesta. Ei mun vaimo ole mun työasioihin puuttunut vaikka toisin väitetäänkin. Jos jossain kaverissa on vähänkin liikaa kusipäägeenejä niin vaimoni saattaa sellasta kaveria ihmetellä ihan ääneenkin. Hän edellyttää reilua meininkiä. Hyvien tyyppien kanssa ei ole mitään vaikeuksia, päinvastoin.”

Teette keskimäärin 2 keikkaa per viikko, loppuuko tota tahtia paikat Suomesta?

-”Loppuivat jo kymmenen vuotta sitten, samoja mestoja tässä kierretään, pari kertaa vuodessa saatetaan olla samassa paikassa, se on ohan jees.”

Uskotko että ulkomaan keikkoja tulee vielä?

-” Uskon ja en. Tulee jos tulee, ei se masenna jos niin ei käy, mutta kyllä sitä aina sukseeta toivoo kohalleen. Sanotaan, että tietyssä mittapuussa toivon, pikkupubeissa rämpiminen ei sytytä, mutta kyllä maailmalla taas voitais käydä näyttämässä mistä kanat kusee. Niinä vuosina kun me käytiin esim. Lontoossa, Ruotsissa, Norjassa, Neuvostoliitossa tai Pohjois-Koreassa musiikin vienti ja markkinointi oli aivan ”lapsenkengissä” verrattuna nykypäivään.”

Ootte olleet viimeaikona studiossa?

-”Jep, uutta levyä ollaan työstetty alkutalvesta asti ja suurin osa matskusta alkaa olee valmista. Julkaisupäivää ei oo lyöty lukkoon, keikoilla soitamme jo uusia biisejä. Meillä ei ole mitään kiirettä tämän julkaisun kanssa. Useampi levy-yhtiö on kiinnostunut julkaisemisesta, mutta katellaan nyt mitä kukakin tarjoo.”

Keikkamyjjänne ei manageroi, hoitaako kukaan Peer Güntin pr-asioita?

-”Ei siinä mielessä kukaan”

Miksei?

-”En tiiä, kuten jo sanoin oon huono tyrkyttämään. Kyllä mulle asiasta usein mainitaan että auttais paljon kun ois joka hoitais esim.lehtijuttuja ja muita. Mutten ole oikein osannut lähteä etsiskelemään.”

Haluasitko esim. Jone Nikulan kaltaisen tyyppin hoitamaan teille nostetta vaikka ulkomailta ja uskotko että hän onnistuisi siinä?

-”Tottakai haluaisin, kuka tahansa asiaan uskova alan ammattilainen olisi tervetullut apu, vaikka onnistumiseen tarvitaan muutakin kuin yksi taitava puhuja, musiikkihan se viime kädessä ratkaisee..olen huono etsimään mitään kontakteja ja mä keskityn vain siihen olennaiseen eli musaan.”

Riittääkö se?

-” Tähän asti on riittänyt. Mun vuosipalkka koostuu keikoista, rojalteista, teostokorvauksista ja gramexkorvauksista eli kun biisi soi radiossa saan siitä pienen korvauksen tai kun joku ostaa levyn tulee siitä pikkasen pötyä pöytään. Nyt kun lataaminen on huudossa on syytä pelätä tulojen putoamista, toivottavasti tämä asia tulee korjatuksi lainsäädännön kautta”.

Entä radioiden soittolistat? Mitä mieltä niistä?

-”Paska homma, huonostakin biisistä saadaan toistojen kautta tunnettu biisi. Samat kipaleet soivat päivästä ja vuodesta toiseen. En oikeen usko et kukaan haluaa niitä niin usein kuulla mut kai ne haluaa kun avaavat saman kanavan, sen sijaa et sulkisivat radion tai vaatisivat muita biisejä tai menisivät laittamaan ”löröt törttöön”.

Peer Güntin biisithän ovat aina olleet suosittuja jukeboxeissa?

-”Joo, monta vuotta jukeboxlistan kärjessä Irwinin kanssa. Luulis että radiot soittaisivat sitä mitä ihmiset haluavat kuulla.”

Sulla on kaksi poikaa, millainen olet isänä?

-”Joskus tuntuu että työasiat vievät liikaa aikaa isänäolemiselta, mut kun tarkemmin ajattelen niin olen ollut paikalla lähes aina kun on tarvittu, parina päivänä viikossa olen puhelimen päässä ja muuten olen kotona kускаamassa harkkoihin ja vastaamassa kysymyksiin. Nikkehän on asunut kotoa poissa jo muutaman vuoden, mutta me soitellaan ja käymme hänen luonaan Tampereella aika usein..peleissä tai muuten vaan.”

Soittavatko pojat kitaraa?

-”Nikke otti kolmisen vuotta sitte mun akustisen kitaran lainaksi, ei siitä tainnu ny sitte mitää Claptonia tulla koska nyt lainaa pelikaveriltaan Lehterän Jorilta Guitar Hero peliä, ja on vaan soittavanaan. Pekka 8v. kurittaa punaista Stratoaan, vetää aika showta olohuoneessa..sellasta mattopiiskasoittoa lähinnä. Emmä sille vielä mitään soittokikkoja opeta, toistaiseks riittää kun on rokkielkeet hallussa ja hän on polttanu jo yhen vahvistimen joten isäänsä tulee...”

Toivotko että hänestä tulee muusikko?

-”En. Toivon että hänestä tulee suuren levy-yhtiön johtaja...no joo, emmä oo miettiny. Kumpu tulis onnelliseks ja elättäis ittensä tekee sitte mitä tahansa.”

Asutte Kouvolassa?

-”Joo. muutimme Turusta siinä vaiheessa kun nuorempi aloitteli kouluaan ja vanhempi muutti Tampereelle. Mökki on nyt 300 km lähempänä ja ainakin äitini ilahtui kun sai meidät lähelleen.”

Miten vietät vapaan viikonlopun?

-”Joskus vaan ollaan ja joskus kutsutaan ystäviä ja sukulaisia kylään, sitten syödään hyvin ja vedetään joukkokännit, se on sellanen mukava ”onedayweekend”. Maanantaina havahdutaan julmaan arkeen ja ollaan hyvin kiitollisia kun ollaan yleensä keikoilla viikonloppuisin”.

Muusikolta kysellään usein ”oikeista töistä”, mitä tykkäät ilmaisusta?

-” Sihen oon jo tottunu, tapasin jokin aika sitten entisen koulukaverin joka ihan pokkana kysy että ”ootko jossakin oikeissa töissä vai pyöritko vielä niissä soittajaporukoissa?” Ei siihen oikein voinu mitään sanoo, ihmettelin vaan. Muusikkojen elämästä tutut vitsit, ”artisti maksaa” ja ”soittajat syö sitte ku ihmiset on menneet” eivät ole mulle mitään vitsejä.

Nyppiikö toi asenne?

-” Ei se kyllä yleensä nympi kun kysymys on kuitenkin ihmisten tietämättömyydestä siitä mitä tää työ on. Toisinaan ajattelen ettei musiikintekijöitä arvosteta tarpeeks varsinkin kun mietin että ite tekemilläni biiseillä on elätetty lähes kolmenkymmenen vuoden ajan myös muutama soittaja, tekniikko, keikkamyymjä ja levy-yhtiötkin saavat mukavan siivun mun innovaatiostani. Mut en mä kyllä tätä ole missään valittanu aiemmin enkä valita nytkään vaan ylpeesti sanon että myös siitä saatu veropotti on ihan arvostettava.”

Olet tuntematon muusikkona vaikka biisejäsi tunnistetaankin, saat varmaan aika rauhassa olla?

-”Joo, keikan jälkeen kun vaihdan vaatteet , panen tukan kii ja rillit päähän niin ei mua kukaan tunnista...vaikka voi olla että jengi on aika hönössä keikan jälkeen että siksikään eivät. Olen mä joskus nuorempana joutunu maksamaan omalle keikalleni, järkkäri ei uskonu että esiinnyn illan orkesterissa, tokas vaan että bändi tuli jo aikoja sitte. Mä ostin pääsylipun.”

-Tintti Mäkinen-